

dr hab. Tomasz Pietrek, prof. ASP
Wydział Grafiki i Sztuki Mediów
Akademia Sztuk Pięknych
im. Eugeniusza Gepperta
we Wrocławiu

Wrocław 09.04.2024 r.

Recenzja dorobku artystycznego, dydaktycznego i organizacyjnego oraz wskazanego dzieła habilitacyjnego doktora Piotra Zaporowicza, sporządzona w związku z przewodem habilitacyjnym w dziedzinie sztuki, w dyscyplinie sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki na Wydziale Sztuk Pięknych, Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu.

Recenzja sporządzona na prośbę Rady Doskonałości Naukowej.

Dokumentacja złożona przez Habilitanta.

1. Wniosek przewodni.
2. Dane wnioskodawcy.
3. Kopia dokumentu potwierdzającego nadanie stopnia doktora.
4. Autoreferat, opis dzieła habilitacyjnego wraz dokumentacją potwierdzającą działalności dydaktyczną, organizacyjną i popularyzatorską kandydata oraz dokumentacja dorobku artystycznego.
5. Pendrive zawierający powyższe dokumenty w wersji elektronicznej.

Informacje o Habilitancie

Piotr Zaporowicz urodzony dnia 20 maja 1981 roku. Asystent w Pracowni Malarstwa Sztalugowego pod kierunkiem prof. Piotra Klugowskiego. Stopień doktora sztuk plastycznych w zakresie sztuk pięknych nadany uchwałą Rady Wydziału Sztuk Pięknych Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu z dnia 17 czerwca 2014 roku. W 2023 r. Pan doktor Piotr Zaporowicz mając na koncie osiągnięcia naukowe, artystyczne, jak i doświadczenie w obszarze organizacyjnym zainicjował procedurę ubiegania się o stopień doktora habilitowanego. Wskazując osiągnięcie artystyczne cykl prac plastycznych zaprezentowanych na indywidualnej wystawie zatytułowanej „Lux horizon vitae et mortem” prezentowane w Centrum Kultury „Browar B”, w galerii „Suszarnia” we Włocławku. Postępowanie o którym mowa powyżej, zostało wszczęte w dniu 10.10.2023 r.

Ocena autoreferatu

Prezentowany autoreferat został podzielony na sekcje opisowe oraz wizualne, logicznie porządkują zawartość i nadają czytelność prezentowanym treściom. W pierwszej części pt. „AUTOREFERAT” przedstawiono wnikliwe spojrzenie na sens i założenia dotychczasowych działań artystycznych. Autor w sposób impresyjny opisuje swoją postawę twórczą, ukazując wpływ miejsca urodzenia, edukacji oraz drogi intelektualnego i duchowego rozwoju na kształtowanie się jego artystycznego wyrazu. W swojej twórczości nie ogranicza się jedynie do malarstwa, lecz eksploruje również krótkie etiudy filmowe, instalacje video oraz animacje poklatkowe. Charakteryzuje go szczególnie stosunek do wartości przekazu, tajemnicy, symboliki, nadprzyrodzoności oraz materializacji i dematerializacji ducha. Ważną rolę w jego twórczości odgrywają wartości kultury chrześcijańskiej, które stają się punktem odniesienia dla poszukiwań zbliżenia między tym, co ludzkie, a tym co Boskie. Pan doktor Piotr Zaporowicz umiejętnie porusza się w kontekście przestrzeni pomiędzy wymiarami materialnymi i duchowymi, co stanowi istotny wątek jego twórczości. Habilitant trafnie podkreśla wpływ miejsca urodzenia, rodziny i ścieżki edukacyjnej na kształtowanie się jego artystycznej postawy. Powołując się na słowa Leona Tarasewicza, który wskazuje na znaczenie tła życiowego dla procesu twórczego, autor wskazuje na istotny czynnik determinujący rozwój jego osobowości artystycznej. Jest to pogląd godny uwagi, ponieważ dzieciństwo i doświadczenia wczesnego życia rzeczywiście mogą mieć głęboki wpływ na kształtowanie się indywidualności oraz wyborów twórczych. Zdaniem Piotra Zaporowicza każda twórczość jest związana z konkretnym miejscem, czasem i życiem danej osoby, co sprawia, że ma ona własną, unikalną osobowość. Perspektywa ta podkreśla znaczenie indywidualnego kontekstu dla procesu twórczego, zamiast traktować sztukę jako zjawisko oderwane od warunków społecznych, kulturowych i osobistych. Refleksja dotycząca wpływu tła życiowego na twórczość autora jest istotna. Pomaga bowiem zrozumieć głębsze motywacje i inspiracje, które kierują jego pracami artystycznymi. Przedstawienie pierwszych fascynacji artystycznych, związanych z rodzinnym domem, w którym rozwijała się kreatywność podsycona ożywioną rodzinną atmosferą, pozwala lepiej zrozumieć korzenie twórczej drogi Habilitanta. Opisane miejsce jego dzieciństwa - miasto Bydgoszcz, Stary Fordon - staje się nie tylko tłem dla wspomnień, lecz także inspiracją dla jego działań artystycznych. Charakterystyczne dla tego miejsca kontrasty oraz bogactwo kulturowe, reprezentowane przez różnorodność architektonicznych elementów i obiektów sakralnych, stają się istotnymi motywami w jego praktyce twórczej.

W kolejnej części pracy pan Piotr Zaporowicz prezentuje kluczowe momenty swojej ścieżki akademickiej i artystycznej. Od wyboru pracowni malarstwa sztalugowego pod kierunkiem prof. Jana Pręgowskiego na Uniwersytecie Mikołaja Kopernika w Toruniu, poprzez specjalizację w witrażu na trzecim roku studiów, aż do pracy jako asystent w pracowni prof. Piotra Klugowskiego. Każdy z tych etapów umożliwił autorowi realizację własnych pomysłów artystycznych oraz rozwijał umiejętności dydaktyczne. W dziele „Horyzont życia. Spójność dogmatyczna w przedstawieniach abstrakcyjnych” należy odnotować głębokie zainteresowanie Habilitanta tematyką religijną i metafizyczną, która znajduje wyraz w jego sztuce. Koncentruje się na metaforycznym i symbolicznym znaczeniu światła jako odniesienia do Boga, co stanowi główny motyw przewodni jego prac. Analizując biblijne konteksty oraz teologiczne założenia, odwołuje się m.in. do pracy księdza prof. Franciszka Drączkowskiego, co stanowi fundament jego twórczości w dziedzinie nowej ikonografii chrześcijańskiej. Co istotne, w twórczości malarskiej Piotr Zaporowicz nie ogranicza się jedynie do poszukiwania estetycznych form, lecz przede wszystkim poszukuje głębokiego duchowego przesłania, które prowokuje widza do refleksji nad ludzką kondycją. Autorskie malarskie rozważania stanowią ciekawy wkład w dyskurs dotyczący relacji

między sztuką a duchowością, poszerzając granice tradycyjnego obrazowania religijnego o nowe, współczesne interpretacje. W dalszej części Habilitant zwraca uwagę na wyzwania we współczesnym świecie, gdzie dominuje natłok bodźców zmysłowych, a kontemplacyjne podejście jest często odsuwane na dalszy plan. W epoce indywidualizmu i pragmatyzmu, ludzie często poddają się rolowaniu po ekranach smartfonów, skupieni na zaspokajaniu własnych potrzeb życiowych. Autor podkreśla swoją własną ambiwalencję jako konsumenta i twórcy sztuki. Jako konsument, podlega wpływowi materialnego postrzegania rzeczywistości poprzez technologiczne gadżety, które podnoszą ego i dostarczają chwilowych przyjemności. Jednocześnie, jako malarz, doświadcza wewnętrznej walki, która prowadzi do momentów intensywnych przeżyć i odmiennych stanów emocjonalnych. W dziale „Horyzont śmierci - o video-artach” dr Piotr Zaporowicz analizuje twórczość multimedialną i odnosi się do wystaw, które prezentowały video-arty. Prezentacje miały szczególne znaczenie w jego rozwoju artystycznym, opisuje w nich procesy jakie zachodziły pomiędzy multimedialnymi seriami. Jego video-arty dają szerokie pole interpretacji, co rozszerza ich kontekst o głębsze duchowe przesłania. Bardzo interesującą częścią desertacji jest opis wystawy habilitacyjnej „Medium i wypowiedź artystyczna”. Ten szczegółowy i analityczny tekst przybliży koncepcje, założenia oraz proces twórczy, a także samo wykonanie prac składających się na całość cyklu habilitacyjnego. Rozdział ten dogłębnie definiuje postawę i zamysł twórczy Habilitanta. W kolejnych częściach autoreferatu „Działalność dydaktyczna, organizacyjna” oraz „Działalność poza uczelnią” dr Zaporowicz przybliży najważniejsze osiągnięcia i działania dydaktyczne, organizacyjne na rzecz uczelni. Odnotowuje swój bogaty udział w działalności poza Uniwersytetem. Prezentuje swoje uczestnictwo w wystawach indywidualnych i zbiorowych. Dział „TWÓRCZOŚĆ” to solidnie przygotowany katalog z reprodukcjami, uwzględnia podział na kategorie: „MALARSTWO”, „MALARSTWO MATERII”, „KOLAŻE- PLEKSI”, „KOLAŻE-GRAFIKA”. Natomiast „VIDEO ART” zawiera odniesienia do filmów: „Danse Macabre I”, „Danse Macabre II”, „Danse Macabre III”, „PaterNoster”, „Znaki Apokalipsy” umieszczonych na serwisie YouTube. W dalszej części „WERNISAŻ” oraz „WYSTAWA” przedstawiona została dokumentacja fotograficzna wystawy „LUX HORIZON VITAE ET MORTIS” gdzie odbiorca może zapoznać się z prezentacją dzieła w przestrzeni. W końcowych częściach „WYSTAWY INDYWIDUALNE” oraz „WYSTAWY ZBIOROWE” zaprezentowany został dorobek artystyczny autora w postaci publikacji, w których brał udział Habilitant m.in. są to katalogi z wystaw, certyfikaty uczestnictwa, dyplomy, dokumentacja fotograficzna oraz lista wystaw.

Przedstawiony przez Pana Piotra Zaporowicza autoreferat stanowi starannie przemyślaną publikację, która otwiera drzwi do głębokiego zrozumienia dorobku artystycznego autora oraz kompleksowo i rzeczowo analizuje omawiany temat. Praca zawiera dokumentację fotograficzną prac, wystawy habilitacyjnej jak i odniesienia do serwisu YouTube, na którym prezentowane są video-arty artysty. W trakcie lektury tej odkrywamy Habilitanta jako osobę zaangażowaną i kreatywną.

Analiza wskazanego osiągnięcia artystycznego (dzieła habilitacyjnego)

Pan dr Piotr Zaporowicz jako osiągnięcie artystyczne będące podstawą ubiegania się o nadanie stopnia doktora habilitowanego wskazał cykl prac plastycznych zaprezentowanych na indywidualnej wystawie zatytułowanej „Lux horizon vitae et mortem” prezentowane w Centrum Kultury „Browar B”, w galerii „Suszarnia” we Włocławku. Na wystawie habilitacyjnej autor zaprezentował 60 prac plastycznych, dwa cykle malarskie zatytułowane: „De Trynitate” i „Creatio ex nihilo”. Prezentowane były także realizacje z dziedziny video-artu oraz animacji poklatkowych. W swojej pracy podkreśla: „Dziewięć

obrazów eksponowanych na wystawie posiada metryczkę sprzed doktoratu, w tym jeden obraz pt. »De TrynitateIII, I« jest pracą dyplomową powstałą w roku 2006”.

Cykl malarski „De Trynitate” stanowi istotną próbę przedstawienia Boga w trzech osobach. Jak pisze Habilitant: „Moje malarskie rozważania wkomponowują się w teologiczno-symboliczną tkanę obrazowania Boga. Warto nadmienić, iż symbolikę światła wyraźnie można wskazać w starotestamentalnych psalmach dawidowych, w których uwagę zwraca określenie Boga, który jest »światłem«” oraz „Moje dotychczasowe działania artystyczne są próbą porównania ludzkiego i Boskiego świata w rozumieniu ziemskim, z ludzkiej perspektywy. Ów dialog na poziomie idei, czyli niematerialnego bytu – abstrakcji – zapoczątkowany został w momencie realizacji cyklu malarskiego pt. »De Trynitate«”. Kompozycje prac zostały zamknięte w układzie kształtów, linii, oraz porządków wertykalnych i horyzontalnych, plam barwnych i układów kolorystycznych. Często w podstawie prac pojawiają się perspektywiczne, zbieżne linie, nawiązujące do symboliki drogi oraz zmysłowej rzeczywistości. Treść obrazów została zamknięta w formie trójkąta, który obejmuje ideę troistości Trójcy Świętej, będąc jej daleką metaforą, artystycznym wyobrażeniem. Jest to przemyślana próba wyrażenia duchowej rzeczywistości poprzez zastosowanie abstrakcyjnych form i znaków.

Prace z cyklu „Creatio ex nihilo” wykorzystują abstrakcyjne kształty i symbole jako środek wyrazu. W realizacjach dominującym elementem są pionowe oraz poziome układy plam, które artysta określa jako, cyt. „»słup czy struna światła«”. Umieszczone są zarówno w układzie horyzontalnym, jak i wertykalnym. Te świetlne akcenty wzbogacają kompozycje dzieła, nadając im dynamizmu i głębi. Ich obecność wywołuje wrażenie płynności i ciągłego ruchu, co sprawia, że obrazy nabierają trójwymiarowej formy i głębi. W cyklu tym zauważalna jest fascynacja obrazem kosmosu, która stała się dla autora impulsem do wyrażania metafizyczno-teologicznej przestrzeni poprzez malarski język abstrakcyjny. Należy zwrócić uwagę, że istotnym elementem analizowanych prac jest zastosowanie kontrastu między światłem a cieniem, mającego na celu wydobyć zjawiskowej natury chwili co może skłaniać do refleksji nad tajemnicą ludzkiego życia. W ramach prezentacji, autor eksperymentuje z różnymi technikami malarskimi oraz materiałami, włączając pastele olejne, farby akwarelowe, akrylowe i temperowe. Wykorzystanie płyty pilśniowej jako podłoża dla prac również dodaje nowego wymiaru w poszukiwaniach artystycznych. Proces twórczy kandydata jest głęboko związany z inspiracją artystyczną malarza Jacka Sempolińskiego oraz naukową ciekawością. Autor konsekwentnie dąży do wyrażenia formy i przestrzeni w swoich obrazach, poszukując równowagi między egzystencją a transcendencją. Ważnym momentem w życiu artystycznym kandydata było osobiste spotkanie z malarzem Stefanem Gierowskim oraz asystowanie profesorowi Mieczysławowi Wiśniewskiemu, co miało istotny wpływ na jego rozwój artystyczny i podejście do twórczości.

W przeciwieństwie do obrazów malarskich, które epatowały światłem i harmonią, artysta dodatkowo prezentuje przestrzeń eksperymentalną. Są to video-arty i animacje, które można uznać za nieoszlifowane pod względem technicznym i technologicznym. Ważny jest tutaj wypracowany styl autora, który wzmacnia przekaz i komunikat zawarty w pracach multimedialnych. Jak twierdzi Habilitant: „Realizując video-arty w konwencji »found footage«, łączę fragmenty cudzych dzieł: obrazów, fotografii, nagrań video, np. fragmentów filmów, programów telewizyjnych czy nagrań archiwalnych. Przetwarzam je w nowe dzieło, będące nośnikiem świeżych treści i jakości wizualnych”.

Jego realizacje inspirowane są literaturą oraz problematyką historyczną, związaną z totalitaryzmem i zniewoleniem jednostki. Często bohaterami filmów są ikony popkulturowe np. Barbie i Ken, tańczący w rytm dźwięków filmu „Trędownata”. W pracach zatytułowanych „Emblematy” i „Dance Macabre” autor eksperymentuje z kompozycją otwartą, umożliwiającą aktualizację prac w oparciu o dynamiczne procesy

zachodzące we współczesnym świecie. Wykorzystując technikę „found footage”, autor łączy fragmenty cudzych dzieł, modyfikując je w nowe dzieła o autonomicznych treściach i wizualnej jakości. Warty do odnotowania jest fakt, iż w swojej pracy video-artowej w konwencji „found footage” dr Piotr Zaporowicz nawiązał do bezprawnych działań rosyjskich żołnierzy na terenie Ukrainy. Włączył drastyczne obrazy związane z torturami i poniżaniem ukraińskich żołnierzy przez rosyjskich oprawców do wcześniejszego filmu pt. „Emblematy zła”. Wykorzystując te materiały, uwydatnia brutalność i okrucieństwo sytuacji, w której żołnierze są poniżani i torturowani przez swoich wrogów. Wykorzystanie koloru zielonego munduru oraz pozbawienie żołnierzy ich tożsamości poprzez usunięcie pagonów i oznaczeń narodowości podkreśla bandycką naturę oprawców. Artysta sięga również po biblijną narrację o Kainie i Ablu, gdzie akt zabójstwa brata staje się metaforą grzechu i przemocy. Analizując to w kontekście współczesnych aktów agresji i nienawiści estetyka zbrodni wojennych przybiera nowe, odrażające oblicze, które obala tradycyjne symbole wartości i godności.

„Znaki apokalipsy” to impresja wideo. Tłem akcji stały się przerażające, ponure ulice i piwnice, na których pojawiają się jak zjawy: Magog i Gog. Jak pisze autor: „Wezwani są przez Szatana do ostatecznej walki dobra ze złem przy dominującej »tkance« dźwiękowej, która w swym układzie kompozycyjnym narzuca plastyczną rytmikę obrazu”.

W filmie „PATER NOSTER” istotną rolę odgrywa postać Kardynała Stefana Wyszyńskiego, która ukazana została w bardzo subtelny sposób. Natomiast obrazy rodzinnych wspomnień zostały zarejestrowane w ujęciach światła - zachodzącego, gorącego słońca nad brzegiem fordońskiej Wisły. W swojej pracy podkreśla: „zostały zmontowane i skalibrowane z przestrzenią dźwięku ujętą w kompozycji pt. »Pater Noster« kompozytora Marcina Gumieł”. Archiwalne filmy zostały skontrastowane z momentami intymnej wakacyjnej idylli, tworząc krótką etiudę.

Podsumowując, wystawa habilitacyjna kandydata stanowi złożoną ekspozycję jego twórczości, która odznacza się różnorodnością technik, głębokimi treściami oraz poszukiwaniem własnej formy wypowiedzi artystycznej. Autorska refleksja nad życiem, duchowością i sztuką abstrakcyjną znakomicie prezentuje bogactwo artystycznego świata autora.

Ocena dorobku artystycznego kandydata

Analiza dorobku wystawienniczego Habilitanta w latach 2014–2023 dowodzi jego znaczącej aktywności oraz zróżnicowanej działalności na polu sztuki współczesnej. W ciągu tego okresu autor prezentował swoje prace zarówno na wystawach indywidualnych, jak i zbiorowych, na krajowym, jak i międzynarodowym forum. Za swoją działalność artystyczną został uhonorowany w 2013 roku nagrodą w konkursie organizowanym przez BWA w Bydgoszczy za pracę w formie video-artu pt. „Dance Macabre”. W ramach wystaw indywidualnych, artysta prezentował swoje dzieła w galeriach oraz instytucjach kulturalnych, takich jak:

- „Lux horizon vitae et mortis” Galeria „Suszarnia”, Centrum Kultury „BrowarB” Włocławek, (2022),
- Wystawa indywidualna podczas „VII Międzynarodowego Festiwalu Muzyki Współczesnej NOWA MUZYKA 2019” Filharmonia Pomorska, Bydgoszcz (2019),
- „Projekt Pentapolis III” Galeria „ALTE FEUERVACHE”, Niemcy, Getynga (2018),
- „Projekt Pentapolis I” Muzeum im. ks. dr. Władysława Łęgi w Grudziądzu (2017),
- „Lux sum Mundi” Stara Synagoga, Bydgoszcz (2016),
- „Misterium Mundi” BWA Bydgoszcz (2016),

- „Między światłem a ciemnością” Galeria XXI, Warszawa (2014).

Uczestnictwo w wystawach zbiorowych, zarówno krajowych, jak i międzynarodowych, stanowiło istotny element promocji twórczości artysty oraz umożliwiło mu dialog i wymianę doświadczeń z twórcami z różnych środowisk kulturowych.

Z ważniejszych należy wymienić: Ogólnopolska wystawa sztuki współczesnej pt. „Pater Patriae”; 2022 – 2023, Muzeum Diecezjalne we Włocławku (2022), Muzeum Archidiecezjalne w Poznaniu (2022), Muzeum Diecezjalne w Rzeszowie (2022), Muzeum Archidiecezjalne w Krakowie (2023), Muzeum Diecezjalne w Toruniu (2023); Ogólnopolska wystawa „4 x 10. Sztuka wokół nas” Płocka Galeria Sztuki (2021); Międzynarodowa wystawa „Znaki Apokalipsy” CSW „Znaki Czasu”, Toruń (2020); „Inspiracje” MCK, Galeria „Arthol”, Bydgoszcz (2019); „7 MIĘDZYKRAJOWE BIENALE PASTELI” Nowy Sącz, BWA SOKÓŁ (2019); „Projekt PENTAPOLIS” MUZEUM NARODOWE, GALERIA BAŁKAŃSKIE MOSTY; KRAGUJEVAC, SERBIA (2017); OGÓLNOPOLSKA WYSTAWA W BWA W BYDGOSZCZY pt. „VANITAS” 2017 „2017 -Rok rzeki Wisły” Miejskie Centrum Kultury w Bydgoszczy (2017); „LOOK EAST” Galeria Akademii Sztuki i Designu w Charkowie, Ukraina (2017); „Raport 2015” CSW Toruń (2016); „UWARUNKOWANIA TOŻSAMOŚCI ARTYSTYCZNEJ” CENTRUM SZTUKI WSPÓŁCZESNEJ w Toruniu (2016); Międzynarodowa wystawa pt. „Detal - piękno niedostrzegane” Miejskie Centrum Kultury w Bydgoszczy (2016); Wystawa pt. „POLYGONUM 4” Galeria Miejska BWA w Bydgoszczy (2016); Wystawa pt. „Projekt 966 - Jubileusz Narodowy - Sztuka Polska”; Muzeum Uniwersyteckim w Toruniu (2016); Wystawa pt. „10 Triennale małych form malarskich” Wozownia, Toruń (2016); „Aktuelle Werke von Professoren und Dozenten der Kunstakademie” Galeria Art Supplement oraz Max-Planck Instytut, Getynga, NIEMCY (2016); „13 The International Biennial of Miniature Art” Kulturni Centar Gornji Milanovac, SERBIA (2016); „Międzynarodowy Salon Video” BWA Bydgoszcz (2016); „Ars - Principia” Akademicka Przestrzeń Sztuki – Collegium Humanisticum, Toruń (2015); „Międzynarodowy Salon Video - Experimentation with video using physical and non physical space” Istanbuł, Turcja (2016); „Międzynarodowy Salon Video” Narodowe Centrum Sztuki Cyfrowej w Anglii. Derbyshire, Wielka Brytania (2015); „Międzynarodowe Biennale Pasteli” Lwowska Narodowa Galeria Sztuki im Borysa Woznyckiego, Lwów, Ukraina (2014); „Międzynarodowe Biennale Pasteli” Trenczyńskie Centrum Kultury Trenczyn, Słowacja (2014).

Analiza działalności dydaktycznej, organizacyjnej i popularyzatorskiej kandydata

Działalność dydaktyczna i organizacyjna Piotra Zaporowicza charakteryzuje się bogactwem doświadczeń oraz zaangażowaniem na wielu płaszczyznach. Rozpoczynając od pracy jako asystent w Pracowni Malarstwa Sztalugowego pod kierunkiem prof. Piotra Klugowskiego, autor stopniowo rozwijał swoje kompetencje dydaktyczne, obejmując samodzielne prowadzenie zajęć z malarstwa dla studentów różnych specjalności. W działalności organizacyjnej autor pełnił szereg istotnych funkcji na rzecz uczelni i wydziału, od roli senatora Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu po stanowiska sekretarza wydziałowej komisji rekrutacyjnej oraz pełnomocnika do spraw promocji Wydziału Sztuk Pięknych. Dodatkowo, jako członek grupy artystycznej „Pentapolis”, Habilitant angażuje się w promocję Kierunku Malarstwo i Wydziału Sztuk Pięknych poprzez organizację wystaw oraz prezentację własnej twórczości. Jego aktywność w tej sferze przyczynia się do budowania silnej społeczności artystycznej oraz wzmacnia pozycję uczelni na arenie kulturalnej.

Działalność autora poza środowiskiem akademickim cechuje się różnorodnością działań, w tym pracą z osobami niepełnosprawnymi, więźniami oraz artystyczną współpracą z innymi twórcami. Jego zaangażowanie w prowadzenie zajęć plastycznych dla osób niepełnosprawnych w Centrum Kultury Katolickiej „Wiatrak” w Bydgoszczy jest wyrazem empatii i gotowości do pracy z różnorodnymi grupami społecznymi. Praca z osobami niepełnosprawnymi nie tylko umożliwiła autorowi przekroczenie własnych lęków, lecz także stała się źródłem radości z bezpośredniego kontaktu oraz afirmacji wynikającej z procesu twórczego. Dodatkowo, zaangażowanie w prowadzenie warsztatów plastycznych dla więźniów wskazuje na chęć wspierania procesów terapeutycznych poprzez sztukę. Praca z więźniami oraz ocena ich prac plastycznych w ogólnopolskich konkursach to działania mające na celu wspieranie rozwoju osobistego i artystycznego osób przebywających w zakładach karnych.

Współpraca z kompozytorem Marcinem Gumiełą oraz udział w Międzynarodowym Festiwalu Muzyki Współczesnej „Muzyka Nowa” w Bydgoszczy ukazują szerokie spektrum zainteresowań artystycznych autora. Jego zaangażowanie w oprawę graficzną festiwalu oraz działania artystyczne mające na celu promocję nowoczesnej twórczości muzycznej świadczą o otwartości na interdyscyplinarne działania artystyczne.

Ostatecznie, nominacja Habilitanta na członka Podkomisji ds. Architektury i Sztuki Sakralnej Diecezji Bydgoskiej świadczy o jego zaangażowaniu w działalność na rzecz wspierania sztuki sakralnej oraz architektury w lokalnym kontekście społecznym i kulturowym.

Podsumowując, działalność Piotra Zaporowicza poza uczelnią wykazuje wszechstronność zainteresowań artystycznych oraz gotowość do pracy z różnorodnymi grupami społecznymi, co stanowi istotny wkład w rozwój kultury i sztuki na poziomie lokalnym i społecznym.

Konkluzja

Po zapoznaniu się z Autoreferatem oraz dziełem habilitacyjnym pt. „Lux horizon vitae et mortem” prezentowane w Centrum Kultury „Browar B”, w galerii „Suszarnia” we Włocławku stwierdzam, że praca habilitacyjna spełnia wymagania kwalifikacyjne art. 219 ust. 1 pkt. 2 i 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 roku (Dz. U z 2023 r. poz. 742) Prawa o szkolnictwie wyższym i nauce. Przedstawione i zaprezentowane w dokumentacji habilitacyjnej osiągnięcia pana doktora Piotra Zaporowicza potwierdzają jego znaczące umiejętności twórcze i przedstawiają go jako kompetentnego, innowacyjnego oraz zaangażowanego pedagoga.

Konkludując, iż biorąc pod uwagę wszystkie aspekty przedłożonej dokumentacji obejmujące ocenę autoreferatu, zakres i wartość dzieła habilitacyjnego, dorobku twórczego oraz dydaktycznego, organizacyjnego i popularyzatorskiego w dziedzinie sztuki, stwierdzam, że wyżej wymienione dokonania stanowią znaczący wkład w rozwój dyscypliny i spełniają wymagania art. 219 ust. 1 pkt. 2 i 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 roku (Dz. U z 2023 r. poz. 742) Prawa o szkolnictwie wyższym i nauce (z późniejszymi zmianami) o stopniach i tytułach naukowych w zakresie sztuki, stawiane kandydatom do stopnia doktora habilitowanego sztuki. Tym samym wnioskuję o nadanie tytułu doktora habilitowanego.

Tomasz Pitek